

stateret, at disse Mennesker meget tidlig fik Aareknuder. Men om Tuberkulosen og andre Sygdomme fandtes der ikke nogen Statistik herhjemme. Jeg fremskaffede da nogle enkelte Oplysninger fra Udlandet, Norge, Tyskland, Østerrig og England. De Oplysninger, jeg fik fra Norge, Tyskland og Østerrig, var af ældre Dato, de gik saa langt tilbage som til Midten af 90erne. Men hvad England angik, var Kravet om en Nedsættelse af Arbejdstiden netop rejst fra denne Stands Side, fordi Sygdomme rasede saa stærkt i den, og den engelske Regering havde ladet foretage Undersøgelser og var fremkommet med en Statistik, som viste, at disse Mennesker havde Ret i deres Klage. I Beretningerne fra England, som ikke gaar længere tilbage end til 1907, angives Sygeligheds- og Dødelighedsprocenten for Tuberkulosestilfælde for en Række forskellige Haandværk. For Kulminearbejdere var den 14,3, for Snedkere 24,9, for Murere 22,1, højest blandt Haandværkerne stod Klejnsmede og de saakaldte Knivsmede med 28,3. Men endnu højere stod Handelsmedhjælperne. I de kooperative Foretagender, hvor Arbejdstiden var kortere, var Procenten 30,6, medens Medhjælperne i de private Forretninger opviste 45 pCt. Det samme siges fra Tyskland og Østerrig, og jeg er overbevist om, at hvis der her blev foretaget en Undersøgelse, skulde det nok vise sig, at vi følger tappert med i den Retning. Jeg tillod mig den Gang at spørge den daværende Indenrigsminister, om han vilde være villig til at lade undersøge, hvorledes det stillede sig med Sygeligheds- og Dødelighedsprocenten indenfor denne Branche, og det lovede Ministeren. Da nu den højtærede nuværende Minister ved Fremlæggelsen af dette Lovforslag udtalte, at han vilde begynde at udarbejde et Forslag, der sluttede sig nær hertil, vil jeg gerne spørge, om den højtærede Minister ved noget om, hvorvidt en saadan Undersøgelse har fundet Sted, og hvis det ikke er sket, vil jeg bede den højtærede Minister saa hurtig som muligt at lade den foretage, for at det kan konstateres, om Forholdet maatte være lige saa grelt herhjemme som i de Lande, jeg her har nævnt. Fra Handels- og Kontormedhjælpernes Side hævdes det, at Sygeligheds- og Dødelighedsprocenten er stor indenfor deres Stand.

Til Slutning vil jeg blot sige, at jeg forstaaer egentlig ikke, hvorfor der er saa stærk Modstand mod de 8 Timers Arbejdstid. Jeg har, som sagt, kendt til, at der arbejdedes i 14 Timer, men jeg ved ogsaa, at det Arbejde, som skulde udføres, til sidst

maatte føres igennem ved Hjælp af Brændevinsflasken; thi naar der først var arbejdet 11—12 Timer, var Sløvheden saa stærk hos de Mennesker, at de ikke kunde faa Arbejdet fremmet uden ved Hjælp af Brændevinsflasken. Jeg har i de sidste 20 Aar arbejdet med 3-Holds-Mandskab og kunde aldrig tænke mig at gaa tilbage til det andet. Thi det Arbejde, der bliver udført med den korte Arbejdstid, er man vel tjent med. Det er en Fornøjelse at se, hvorledes der arbejdes med Liv og Lyst i den Tid, der arbejdes. Enhver Forretning er vel tjent med at holde kort Arbejdstid, thi saa vil Forretningen blive langt bedre passet og Arbejdet blive langt bedre udført. Jeg tror heller ikke, der er Grund til den Ængstelse, der fremkom fra det ærede Medlem, der talte som Ordfører fra konserverativ Side: at der ikke skulde blive Folk nok. Det har nemlig altid vist sig, at der er en stor Stab af arbejdsløse. Derfor siger jeg: Lad os sætte Arbejdstiden ned og skaffe alle Arbejde. Det er vi bedst tjente med, og det er Samfundet bedst tjent med.

Jeg glæder mig, som sagt, over, at Forslaget har faaet den Tilslutning, det har, og haaber paa, at det snart skal blive til Lov; og jeg haaber ogsaa, at det ikke skal vare ret længe, før et nyt følger efter.

Minister Stauning: Jeg har jo kun Grund til at takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, som jeg forstod mødte Lovforslaget fra alle Sider. Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) maa vel ogsaa opfattes som givende dette Lovforslag sin Tilslutning, selv om han havde visse Betænkeligheder.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Sigurd Berg) gjorde en Bemærkning om, at det ikke var helt rigtigt, naar det i Bemærkningerne blev sagt, at de Virksomheder, der var Tale om, ikke var truede af Konkurrence fra Udlandet. Jeg tror, at i Almindelighed er det rigtigt. Man har jo ved Udarbejdelsen af disse Bemærkninger ganske naturligt hovedsagelig tænkt paa normale Tilstande. Det er mig velbekendt, at Papirindustrien under Krigen har haft nogen Konkurrence fra Udlandet, idet man for at dække Behovet har maattet ty til Udlandet. Men det er dog ikke ubekendt, at under normale Forhold har Konkurrence for Papirindustrien været praktisk talt udelukket paa Grund af de Bestemmelser, der findes i vor Toldlovgivning.

Det samme ærede Medlem gjorde ogsaa en Bemærkning om, at Venstre vel